

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 224/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

278/2009. (IX. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **a hajdúsámsoni lakos¹** panaszos 2009. április 8-án előterjesztett **panaszát** a 2009. szeptember 16-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag különvéleményével – tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantatosító szerv – a Nyíregyházi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem kerül sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetőleg alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. április 8-án adta postára panaszát, melyben egy 2009. március 31-én Rakamaz belterületén, a vasútállomás előtt fogantatosított rendőri intézkedés kapcsán sérelmezte a rendőri fellépést.

A panaszos leírása szerint az említett napon 17 és 18 óra között a személygépkocsival leállva két barátjával dohányzott, és egy járókelőtől érdeklődtek, mert a helységben kerestek egy német boltot. Eközben egy rendőrautó haladt el mellettük, azonban látva

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

őket, visszafordult, a panaszos szerint azért, mert „idegenek voltunk, és nem voltunk szimpatikusak”.

A rendőrök személyi igazolványt kértek tőlük, és trágár szóhasználatral vonták őket kérdőre, hogy mit kerestek a helyszínen. A panaszos ezt sérelmezte, mert nem csináltak semmit. Az intézkedés okát nem közölték velük, azonban a panaszos úgy gondolta, hogy arra elsősorban azért került sor, mert két barátja „barna bőrű” volt. Amikor átadta személyi igazolványát, és a rendőr látta, hogy nem Magyarországon született, megkérdezte, hogy „te román állampolgár vagy?” A panaszos válaszára, hogy magyar személyi igazolványa van, a rendőr érdemben nem reagált, közben durva és trágár hangnemben beszéltek velük.

A rendőrök az intézkedés során lekérdezték a panaszos adatait „a nyilvántartásból”, felnyitatták a csomagtartót, ahonnan az egyik rendőr „kihajigált mindent” a földre. A panaszos szerint meg voltak győződve róla, hogy bűnözők, a panaszos csomagtartóban talált bőrkabátját átkutatva gyűrűket találtak, és azt kérdezték, hogy a panaszos ezeket honnan lopta. Az élettársa síkabátja és táskája is a csomagtartóban volt, a női holmik miatt újra kérdőre vonták, ő azonban mondta, hogy ezek az élettársa holmijai, akinek megadta az adatait is.

Sérelmezte, hogy a csomagtartóból mindent a földre dobált az átvizsgálást végző rendőr, két doboz energiatalt is, az egyik kidurrant, és a síkabátra folyt. A panaszos előadása szerint azt is megkérdezték, hogy az energiatalt honnan lopták, és hogy mennyit ült már börtönben.

A csomagtartóban találtak a rendőrök egy szerelővasat, amelyet gyanúsnek találtak, és később el is vettek, holott a panaszos előadása szerint azt csak azért tartotta magánál, hogy a havat lekaparja a kocsi kerekeiről.

A panaszost és társait továbbra is szidalmazva egy csomag papírzsebkendőt szétszórtak a rendőrök, majd összeszedték velük. A panaszos és társai elpakoltak, majd elengedték őket.

A panaszos kérte a Testülettől, hogy az ügyét vizsgálja ki.

II.

A Testület a panaszos által előadottak alapján megkereséssel fordult az illetékes rendőri szervekhez, melyre az alábbi tartalommal válaszoltak, illetve küldtek iratokat.

1) Az intézkedést fogantató rendőrök jelentése tartalmazza, hogy a panaszos kezdeményezése alapján az illetékes ügyészség is vizsgálatot indított az ügyben.

A rendőri jelentés leírja, hogy 2009. március 31-én a délutáni órákban a panaszolt helyszínen – a Nyíregyházi Rendőrkapitánysághoz tartozó Rakamazi Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő – két rendőr látott el szolgálatot, amikor a vasútállomás környékén egy idegen autóra figyeltek fel, és a mellette álló, általuk nem ismert személyre.

Amikor az érintetteket igazolásra szólították fel, a panaszos hangosan kérdőre vonta a rendőröket, hogy „azért kéritek a papírjaimat, mert mi cigányok vagyunk?” A rendőr a jelentés szerint közölte vele, hogy nem származás alapján intézkednek, majd az átadott igazolványok alapján RK-lapot töltöttek ki, és az ügyeleten keresztül a körözési rendszerben ellenőrizték az adatokat. Megállapították, hogy a körözési rendszerben az igazoltatott személyek nem szerepeltek.

A rendőrök ezt követően átvizsgálták a panaszos gépkocsiját, hármuk ruházatát, de ott „semmiféle illegális dolgot” nem találtak.

A ruházat-átvizsgálást követően a panaszos „kikelve magából, indulatosan »fenyegetőzött«, hogy ő korábban „olyan mesét” adott elő az ügyészségen, hogy „sírva fakadtak”, és hogy most is lesz ideje kitalálni egy mesét. A jelentés szerint konkrét okot nem tudott megjelölni, amiben sérelem érte volna.

A rendőrök rögzítették, hogy az intézkedés után a panaszost és társait továbbengedték, velük szemben szabálysértési eljárást nem kezdeményeztek, mivel nem követtek el semmit, az igazoltatást „általános igazoltatás”-ként rögzítették a Robotzsaru Neo rendszerben, és arról szóban jelentést tettek.

A rendőri intézkedés során öten voltak jelen a panaszoson és két társán kívül, a két intézkedő rendőr, két szabadnapos rendőr és egy rakamazi lakos, akik a vasútállomáson hozzátartozóikat várták.

2) A kapitányságvezető jelentésében utalt az 1. pontban ismertetett rendőri jelentésben foglaltakra, és leszögezte, hogy az intézkedő rendőrök mindvégig „kulturált hangnemben intézkedtek, semmiféle megjegyzést az intézkedés alá vont személyekre nem tettek”.

Az intézkedést bűnmegelőzési cézzal a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján fogatosították a rendőrök, továbbá a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 38. § (1) és 40. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozva igazoltatták a panaszost, adatait ellenőrizték, ruházatát, csomagját, járművét átvizsgálták. A rendőri jelentés hivatkozik továbbá az Rtv. 30. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdésére és a 40. § (1)-(2) bekezdéseire az igazoltatás és átvizsgálás jogalapjaként.

3) A rendőrség szükségesnek látta megküldeni azon, rendelkezésére álló adatokat, amelyek bizonyítják, hogy a panaszos és két társa korábbi „erőszakos, garázda jellegű,

valamint vagyon elleni bűncselekményeket” követtek el „több alkalommal”. A Robotzsaru Neo rendszerből kinyomtatott adatlapok tanúsága szerint valóban több cselekmény kapcsán a panaszos gyanúsítottként szerepel a nyilvántartásban.

4) A tényállás tisztázása érdekében a Testület megkereséssel fordult a Nyíregyházi Nyomozó Ügyészséghez, ahol a panaszos feljelentése folytán a panaszban említett esettel kapcsolatban nyomozás van folyamatban.

A tényállással kapcsolatban az ügyészség 2009. augusztus 3-án kelt tájékoztatása nem közöl új információkat, rögzíti, hogy a panaszos és társa a tanúkenti kihallgatás során alátámasztották a panaszban és a jelentésben foglaltakat – amely szerint kifogásolható volt az intézkedés módja és hangneme, a feljelentés szerint ezzel hivatali visszaélés büntetést valósítva meg –, míg a rendőri előadások és a rendőri jelentésben szereplő tanúk a rendőrségi álláspontot erősítették meg.

Az ügyészségi levél rögzíti, hogy a tényállás tisztázása, az ellentmondások feloldása érdekében további nyomozati cselekményekre, így további meghallgatásokra és szembesítésekre van szükség.

III.

1) A panaszban foglaltak érintették a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát [a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény, a továbbiakban: Alkotmány 2. § (1) bek.], emberi méltóságát [Alkotmány 54. § (1) bek.], személyi szabadságát [Alkotmány 55. § (1) bek.] és tulajdonhoz való jogát [Alkotmány 13. § (1) bek.], valamint az Alkotmány 70/A. §-a szerinti diszkrimináció tilalmát.

A Testülethez az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az fordulhat, akinek az Rtv. „IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette”.

Az Rtv. IV. fejezetében található 11. § (1) bekezdése szerint a „rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”. A 15. és 16. §-ok alapján továbbá a rendőri intézkedések során minden esetben az arányosság betartásával kell eljárni.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, „ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” A 13. § (2) bekezdése szerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a „Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok

sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A Testület hatásköre szerint tehát azt kellett vizsgálnia, hogy az említett alapjogok kapcsán a jogkorlátozás jogszerűen történt-e.

2) Az intézkedés jogalapja a rendőrök a jelentéséből nem állapítható meg, csak az „általános igazoltatás” fogalmára hivatkoznak. A kapitányságvezető jelentése szintén általános igazoltatást jelöl meg azzal, hogy erre bűnmegelőzési céllal került sor.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a „rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

A rendőri jelentés szerint a rendőrök „idegen” autóra lettek figyelmesek, és ez alapján kezdték meg az igazoltatást.

Megállapítható tehát, hogy a vasútállomás előtt álló autó volt az a konkrét ok, amely az adott esetben a bűnüldözési célú intézkedést megalapozta.

A rendőrök jelentése szerint az autó mellett álló három személy számukra ismeretlen volt, tehát az intézkedés jogszerűségével nem lehet összefüggésben az a körülmény, hogy az érintettekkel szemben milyen korábbi eljárások voltak, illetve azok milyen eredménnyel zárultak.

A kapitányságvezető jelentése hivatkozik arra, hogy a vasútállomással szemközi italboltot több alkalommal feltörték ismeretlen személyek, korábban a közelben egy számítástechnikai boltot törtek fel; a jelentés megfogalmazása szerint a területen „az elmúlt időszakban növekedett a vagyon elleni bűncselekmények száma”.

A Testület megállapítása szerint a körülmények mérlegelése alapján a bűnmegelőzési célzat mint az intézkedés jogalapja az adott esetben jogszerű volt.

3) A rendőri intézkedésnek minden esetben részrehajlástól mentesnek kell lennie az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint. A panaszos álláspontja az, hogy kizárólag vélt származásuk miatt léptek fel velük szemben. A rendőrök jelentése szerint számukra ismeretlen személyekkel szemben kezdték meg az intézkedést, elsősorban az autóra lettek figyelmesek, annak „idegen” volta miatt.

A panaszos beadványában azt rögzítette, hogy az intézkedő rendőrök a származására és előéletére utaltak, látva a születési helyét, megkérdezték, hogy román állampolgár-

e. A rendőrségi jelentés szerint viszont a panaszos volt az, aki származására hivatkozott, kérdőre vonva a rendőröket, hogy azért igazoltatják őket, mert cigányok.

A fenti állítások tekintetében a Testület a rendelkezésére álló adatok alapján nem tudta az ellentmondást feloldani, és arra a következtetésre jutott – mérlegelve a bűnmegelőzési céllal kapcsolatban írtakat is –, hogy a részrehajlásszerű intézkedés ténye, tehát a diszkriminatív eljárás az adott esetben nem állapítható meg.

4) A rendőrök az igazoltatáshoz kapcsolódóan ruházat-, csomag- és járműátvizsgálást végeztek, melyet a panaszos szintén kifogásolt. Az intézkedés jogalapjáról az intézkedő rendőrök a jelentésükben nem nyilatkoztak. A rendőrkapitány jelentésében az Rtv. 30. § (2) bekezdésére, valamint a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdésére és a 40. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozik az átvizsgálás jogalapjaként.

A 30. § (1) bekezdése szerint a „Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.” A (2) bekezdés szerint a „Rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.”

A Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése szerint: „A ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyú bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat”. Míg (2) bekezdésének a) pontja szerint: „Ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen: igazoltatás során, (...)”.

A rendőrségi iratok nem tesznek említést a 30. § (1) bekezdése szerint „meghatározott” vagy „kijelölt” helyről, amelyhez kapcsolódóan a belépőkről vagy ott tartózkodókról lehetne beszélni.

A Testület a jogalap vizsgálatával kapcsolatban az alábbiakat állapította meg. Az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerint a „rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.”

Az idézett jogszabályhely alapján az intézkedés – a gépjármű átvizsgálása – jogalapja megállapítható, ugyanakkor a Testület felhívja a figyelmet arra, hogy a jármű átvizsgálásának Rtv. szerinti helyes jogalapja a 29. § (6) bekezdése.

5) A panaszos kifogásolta az intézkedés módját, a hangnemet, továbbá hogy elvették az autóban tartott feszítővasát. A rendőri jelentés azonban ezeknek ellentmondóan ismerteti az eset körülményeit. Az ügyészségi tájékoztatás szerint az előtte folyó

eljárásban sem sikerült az ellentmondást a mai napig feloldani, ehhez további nyomozati cselekményekre van szükség. Az ügyészségi levél utal arra is, hogy a rendőri jelentésben szereplő tanúk vallomása a rendőrségi előadást támasztották alá.

A fentiekre tekintettel a Testület ezekben a kérdésekben arra következtetésre jutott, hogy alapjogsérelem nem állapítható meg. A bizonyítékok hiányossága részben arra vezethető vissza, hogy a Testület eljárására irányadó törvényi szabályok – az Rtv. – nem teszi lehetővé a büntetőeljárásban keletkezett iratok megismerését, és ez a konkrét esetben akadálya volt annak, hogy a panaszeljárás a tényállást a maga teljességében feltárja. A Testület ennek ellenére kért és kapott – általános jellegű – tájékoztatást az ügyben szintén vizsgálódó ügyészségtől, azonban az említett hiányosságok folytán a Testület nem volt abban a helyzetben, hogy megalapozottan állást foglaljon a részleteiben fel nem derített körülményekre vonatkozóan. Az Rtv. továbbá nem ad lehetőséget a Testület számára, hogy az eljárást felfüggeszse, holott jelen esetben egy olyan büntetőeljárás van folyamatban, amelynek tárgya ugyanazon rendőri intézkedés. A Testület utalni kíván arra is, hogy ezen hiányosság, illetve az ügyészségi válasz bevárása miatt nem tudta a panaszt a törvényes határidőben elbírálni.

IV.

A fentiek szerint a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség eljárását részben jogszerűnek minősítette, részben pedig a tényállás ellenmondásaira figyelemmel alapjogsérelemet nem tudott megállapítani, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,

testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,

testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf testületi tag

különvéleménye a

278/2009. (IX. 16.) sz. állásfoglaláshoz

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) 278/2009. (IX. 16.) számú, Tóth Ferenc (4251 Hajdúsámson, Harmat u. 12. szám alatti lakos) panaszos 2009. április 8-án előterjesztett panaszának tárgyában hozott állásfoglalásához

Szemben az elfogadott állásfoglalással, úgy vélem, hogy az ügyben a panaszos alapjogsérelme aggálytalanul megállapítható az alábbiak szerint.

1. *Az igazoltatási ok közlésének elmulasztása:* az ügyben írt rendőri jelentések szerint a rendőrök azért igazoltatták a panaszost és társait, mert figyelmesek lettek az „idegen” autóra egy olyan környéken, ahol az utóbbi időben megszorodtak a betörések.

Elfogadható számomra a Testület azon álláspontja, hogy ezek a körülmények együttesen megalapoztak egy bűnmegelőzési, illetve közrendvédelmi célú igazoltatást.

A rendelkezésre álló iratok azonban alátámasztják a panaszosnak azt az állítását, hogy az igazoltatás okáról megfelelő tájékoztatást nem kapott. A rendőri jelentések ugyanis azt tartalmazzák, hogy a rendőrök még a saját belső rendszerükben is „általános igazoltatásként” rögzítették az intézkedést.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az igazoltatás tehát mindig célhoz kötött, éppen ezért az „általános igazoltatás” jogszerűsége fogalmilag kizárt. Tekintettel arra, hogy a rendőrök a maguk számára is a fenti jelzővel rögzítették az intézkedést, kizárt, hogy a panaszossal közöltek volna bármilyen, az Rtv. által említett és egyúttal megkívánt igazoltatási okot, illetve célt.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint *az intézkedés tényét és célját* szóban közölni.

Amint azt a Testület több állásfoglalásában kifejtette, a 20. §-ban foglalt rendelkezések garanciális jelentőségűek, amelyek fontosságát az adja, hogy csak abban az esetben gyakorolható érdemben a rendőrség közhatalmi tevékenységének társadalmi monitorozását lehetővé tevő panasztételi jog, ha az intézkedéssel érintett személlyel az intézkedés okát olyan módon közlik, hogy megfelelően meg tudja ítélni a vele szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét.

Megállapítható, hogy a panaszossal szemben foganatosított intézkedés **során** a rendőrök elmulasztották e garanciális jelentőségű kötelezettségük teljesítését, ami a Testület állandó gyakorlata szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csorbulását jelenti.

2. *A jármű átvizsgálásának indokolatlansága:* az igazoltatás során az intézkedő rendőrök számára kiderült, hogy a panaszos és társai nem állnak körözés alatt, mégis a ruházat- és járműátvizsgálás foganatosítása mellett döntöttek.

Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. A 31. § (1) bekezdése pedig a következőképpen rendelkezik: akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 40. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat.

A rendőri jelentések nem tartalmazznak olyan momentumot, amelynek alapján a rendőrök feltételezhatték volna, hogy a panaszosnál támadásra vagy önvészély okozására alkalmas tárgy, közbiztonságra veszélyes eszköz, esetleg bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének tárgyi bizonyítási eszköze van, vagy az átvizsgálást a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása indokolta volna. Míg az a körülmény, hogy a panaszos a helyi rendőrök számára ismeretlen gépjárműben egy olyan környéken tartózkodott, ahol az intézkedést megelőző időszakban betöréseket követtek el, az igazoltatásnak elfogadható alapját jelentheti, a személyi integritást nagyobb fokban érintő ruházat- és gépjármű-átvizsgálásnak azonban önmagában – további a törvényi követelményék meglétét valószínűsítő tények hiányában – nem szolgál elégséges indokául.

Emiatt álláspontom szerint a ruházat- és jármű-átvizsgálásnak nem volt meg a megfelelő jogalapja, így az a panaszos fizikai integritásának és tulajdonhoz való jogának jogosulatlan korlátozását jelentette.

3. A panaszos társaságában tartózkodók etnikai hovatartozásának figyelembe vétele: a panaszos úgy véli, hogy igazoltatására azért került sor, mert a társaságában tartózkodó két személy a bőrszíne alapján romának tűnt. A rendelkezésre álló iratok alapján ez kétséget kizáróan nem igazolható, de mindenképpen aggályos, hogy a rendőri jelentés az igazoltatás okai között felsorolja a közelmúlt betörései mellett azt is, hogy „Rakamaz városban feszült hangulat alakult ki az országos események végett a roma valamint a magyar lakosság körében”. A jelentés ezen kitétele (amelyhez semmilyen további magyarázat nem kapcsolódik a tekintetben, hogy ez a tény miként függ össze a panaszos igazoltatásának szükségességével) alátámasztani látszik a panaszos azon feltevését, hogy igazoltatása nem volt független a társaságában tartózkodók valós vagy vélt etnikai hovatartozásától.

Budapest, 2009. szeptember 30.

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panoesztület